

Siden starten af 1990'erne har der været meget fokus på de borgere, som er arbejdsløse, og som henter deres forsørgelse enten via lov om social bistand eller arbejdsløshedsforsikringen. Der er opbygget en myte om den gruppe af borgere, men sagen er, at alle undersøgelser viser, at de arbejdsløse gerne vil arbejde, og at der selv blandt folk på bistandshjælp, som har været uden for arbejdsmarkedet i meget lang tid, er et massivt ønske om arbejde. Men problemet er, at der ikke står arbejde til rådighed for denne gruppe borgere, som for en dels vedkommende er blevet skubbet helt ud af arbejdsmarkedet – altså af det reelle arbejdsmarked.

På trods af disse kendsgerninger har Folketingets svar været udviklingen af sicilianske aktiveringstilbud. Aktiveringssystemet har under den socialdemokratiske ledede regering udviklet sig til at omfatte alle grupper af ledige.

Det kan ofte være svært at gennemskue, hvad formålet med aktiveringen er. Er det at dæmpe forargelsen fra borgere, der betragter sig som skaffedyr, men som vel at mærke aldrig kunne drømme om at bytte tilværelse med de personer, de er forargede på? Eller er formålet at få udført samfundsvigtigt og nyttigt arbejde inden for f.eks. kultur- og socialområdet af underbetalt arbejdskraft uden normale fagrettlige rettigheder?

Det er udmærket, at samfundet – i dette tilfælde altså kommunerne – er forpligtet til at stille tilbud om uddannelse og beskæftigelse til rådighed for kontanthjælpsmodtagerne, men vi kan under ingen omstændigheder acceptere, at der er tale om sicilianske tilbud – tilbud, man ikke kan sige nej til. Tilbud, der er ordinært arbejde på ekstraordinære vilkår, der ikke indeholder almindelige bestemmelser, synes vi er for ringe. Vi lægger vægt på, at denne formulering af tilbud bliver et reelt tilbud, og tilbud er som bekendt noget, man kan sige nej til.

Hvis en kontanthjælpsmodtager tager imod et aktiveringstilbud, skal kommunen selvfølgelig have pligt til at udarbejde en handlingsplan i samarbejde med den aktiverede. Det lægger lovforslaget ikke op til. En sådan plan skal beskrive den aktiveredes mål i forhold til det ordinære uddannelses- og arbejdsmarked samt redegøre for, hvorfor aktiveringstilbudet vil gøre vejen til det ordinære system nemmere. På denne måde sikres, at aktiveringstilbudet får et reelt kvalificerende indhold.

Det er meget ofte tilfældet, at man som ledig får sin forsørgelse via bistandssystemet eller

dagpengesystemet. Derimod er der meget stor forskel på, hvor meget man får at leve for. Der må åbenbart i Danmark findes en ganske særlig slags butikker og boliger, som kun de under 25-årige kan benytte, og hvor alting er til halv pris. Jeg har ikke kunnet finde disse særlig billige steder. Jeg går ud fra, at det flertal, der har gennemført sultecirkulæret, kender dem.

Enhedslisten kan ikke acceptere, at nogle borgere skal have et lavere forsørgelsesgrundlag end det maksimale dagpengeniveau. Det er vores udgangspunkt. Vi vil derfor stille ændringsforslag om, at der kommer en sådan fælles sats til alle, og at individualprincippet også føres igennem i loven; det er muligt, at vi ikke får flertal for det, men det er vores hensigt.

Vi har haft en lang tradition i Danmark for at hjælpe folk, der på grund af fysiske, psykiske eller sociale problemer ikke er ligestillet med flertallet i forhold til arbejdsmarkedet med en uddannelse via revalideringsbestemmelserne. Revalidering er et godt forebyggende redskab, og det synes vi sådan set skulle være det gennemgående.

Der tales meget om skånejob for tiden. Det kan jeg desværre ikke nå at sige noget om nu. Vi er positive over for overvejelserne om at give muligheder for skånejob.

Det er også positivt i lovforslaget, at der bliver mulighed for at anke et aktiveringstilbud. Men vi er af den opfattelse, at det skal være med opsættende virkning.

Jeg har tidligere udtalt mig om det sidste lovforslag, L 231. Vi er lidt tvivlende over for, om det er positivt i alle henseender.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Den anden ordførerrunde gav mig lige anledning til at sige en lille smule om førtidspensionen. Der var også en enkelt misforståelse, jeg ikke fik rettet i første omgang.

I første runde talte hr. Bruno Jerup om en bekymring for, at de ændringer, der ligger i L 231, lov om social pension, skulle betyde, at nogle, der egentlig var berettiget til pension, kunne blive tvunget ud i et skånejob. Sådan forstod jeg hr. Bruno Jerups bekymring.

Det er under ingen omstændigheder tilfældet. Kriterierne for, hvornår man har ret til en pension, er ikke ændret i loven, men det, der er hele tankegangen, er, at man så vidt muligt skal sikre, at dér, hvor man kan forebygge, at en situation udvikler sig til, at man havner på en førtidspension, skal man forebygge det.